

STRAŠIDELNÝ PŘÍBĚH

CO POTŘEBUJETE:

Budeme potřebovat chuť si přečíst Strašidelný příběh.

POSTUP:

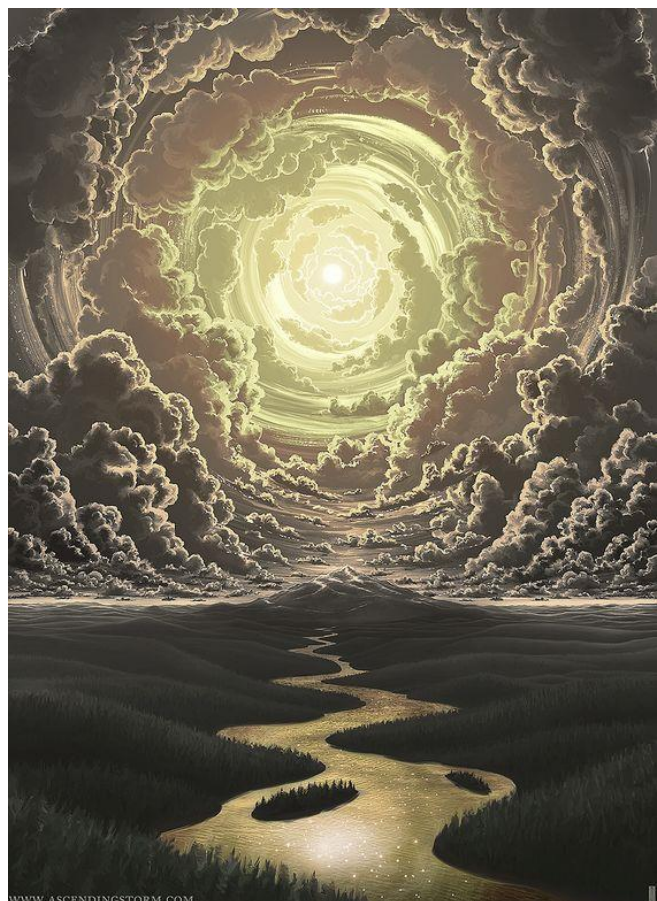
Pojďme si přečíst Strašidelný příběh. Pokuste se příběh převyprávět (nebo přeznakovat) svými slovy mamince nebo tatínkovi. Pokud nejsi ještě moc zdatný ve čtení, popros rodiče, aby ti příběh přečetli.

CO PROCVIČUJETE:

Procvičujeme a rozvíjíme si znakovou a slovní zásobu. Procvičujeme čtení s porozuměním.

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Zaměříme se na pochopení celého příběhu.

ZDROJ OBRÁZKU:

Web: <https://cz.pinterest.com/pin/2181499809379343/>

Web: <https://www.redbubble.com/i/poster/Alice-Falling-Down-the-Rabbit-Hole-by-ABrokeUniKid/32627364.LVTDI>

ZDROJ TEXTU: Kniha: DAHL, Michael. *Děsivé historky: hrůzostrašné příběhy pro nebojácné čtenáře*. Ilustroval Xavier BONET, přeložil Eva BROŽOVÁ. Praha: Euromedia, 2018-. Pikola (Euromedia). ISBN 978-80-7549-838-0.

PŘÍLOHA:

Kouzelná guma

Venku byla bouřka. Paní učitelka Dentonová zvýšila hlas, aby jí žáci slyšeli. „Ticho, děti. Všichni už jsme někdy viděli bouřku. Vyndejte si pastelky.“

Holli si vytáhla pastelky, které před několika měsíci dostala k narozeninám. Na víčku byl namalovaný oranžový drak, který chrлил oheň. Holli krabičku zvedla a obrátila – plameny pokračovaly na zadní stranu krabičky. Když krabičku otočila zpátky, drak zmizel. Místo draka byly na víčku oranžové čáry. Holli to přišlo divné.

Holli otevřela krabičku a ucítila vůni připáleného karamelu. Uvnitř krabičky bylo dvanáct pastelek a zářivě červená guma s nápisem „Kouzelná guma“.

Když paní učitelka Dentonová chtěla opět promluvit, v tu ránu se ozvala další rána. Potom paní učitelka řekla: „Než začnete kreslit, popište, co vidíte. Stačí jedna věta, abychom věděli, na co se díváte.“

Holli se podívala ven. Moc toho vidět nebylo. Na obloze byly černé mraky. Blýskalo se a Hřmělo. Větve se ohýbaly ve větru.

Vzala do ruky hnědou pastelku a začala psát: *Holčička pozorovala světla blesků za oknem a poslouchala hřmění.* Holli se podrbala na nose a zamračila se. Potom vytáhla z krabičky gumu.

„Au!“ vykřikla a odhodila gumu na lavici. Několik dětí se na ní otočilo. Guma byla na dotek horká. Holli si chvíli prohlížela gumu. Opatrně se jí dotkla prstem. Ted byla guma studená.

Holli gumu zvedla a podívala se na papír před sebou. Rozhodla se větu změnit a začala ji od konce gumovat. Nejdříve tečku a potom slovo „hřmění“.

Jedna školačka, která seděla o několik řad dál, překvapeně vydechla a řekla: „Přestalo hřmít!“ Holli si školačky nevšimla. Soustředila se na gumování. *Holčička pozorovala světla blesků za oknem a poslouchala – Holli vygumovala další slova. Když se dostala ke slovu „oknem“, ozval se výkřik spolužáků. „Paní učitelko! Kde jsou okna?“*

Holli se podívala po třídě. Okna na jedné straně místnosti zmizela. Místo skla tam byla béžová zeď, stejná jako ostatní tři zdi ve třídě. Paní učitelka stála u svého stolu a s otevřenou pusou koukala na novou zeď.

Holli se podívala na svojí větu a na gumu v ruce. Pomyslela si: „To není možné. Vždyť je to jen guma.“ Opatrně vygumovala další slovo. Když vygumovala slovo „světla“, ve třídě byla tma.

Holli obklopily vyděšené výkřiky. Slyšela skřípání židlí a lavic o podlahu, jak děti utíkaly ke dveřím. Holli ve tmě nic neviděla. Pořád držela pastelku a gumu. Pomyslela si: „*Když znovu napíšu slovo SVĚTLA, bude zase všechno normální?*“

Někdo vrazil do její lavice. Holli se lekla a upustila pastelku i gumu z ruky. Slyšela, jak krabička s pastelkami spadla na zem. Holli si klekla na zem a šátrala rukama po zemi. Kéž by našla tu pastelku. Cítila, jak se o ní otírají nohy a boty spolužáků. Bez okna nemohlo do třídy denní světlo a všude byla tma.

Co když někdo v té tmě šlápne na gumu? Co když guma uvízne někomu pod podrážkou? Pod podrážkou, která se pohybuje, pobíhá a šoupe gumu po podlaze? A ta gumuje a gumuje...

Holli blesklo hlavou: „Ale ne! Podlahu ne!“

V tu chvíli všechny věci ve třídě – lavice, židle, učebnice, pastelky a batohy – i všichni lidé začali padat...

A padali...

A padali do nekonečné tmy... tmy bez podlahy...

